

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ 23ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

Οδός Σωκράτους 2—Αρσάκη 4.

Διευθυντής—Εκδότης

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Εσωτερ. *Απλή Εκδόσις Δρ. 12

> Πολυτελής > > 16

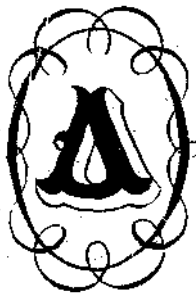
*Εξωτερ. *Απλή > Φρ. 15

> Πολυτελής > > 20

ΤΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟΝ ΧΑΟΣ

ΟΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ χυμεία τῶν οὐρανῶν.

ιευθύνετε ἐν τηλεσκοπίον πρὸς τινὰ ἀστέρα, ἔστω λαμπερόν, ὡς τὸν Βέγαν ἢ τὸν Σείριον καὶ θὰ ἐκπλαγῆτε, βλέποντες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ οὐρανοῦ χάους ἐν μικρὸν φωτεινὸν σημεῖον ἄνευ προφανοῦς διαμέτρου, καὶ τοῦτο διότι οἱ ἀστέρες εἰσὶ τόσον ἀφ' ἡ-

Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἶναι τὸ φασματοσκόπιον, ἥτοι ἀπλοῦν ὑάλινον πρίσμα, δι' οὗ διέρχεται τὸ φῶς διαπύρου ἐστίας.

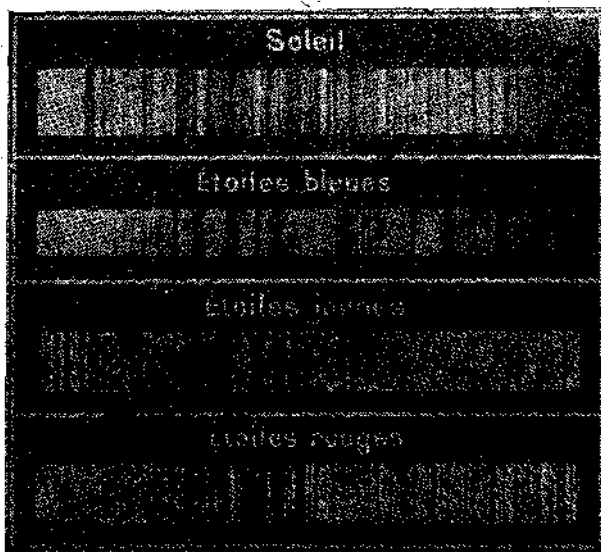
Αἱ φωτεινὰ ἀκτίνες ἀποσυντίθενται ἐν ἅπασιν τοῖς χρώμασι τοῦ οὐρανοῦ τόξου, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ποικίλων τούτων χρωμάτων καὶ τῆς ἀξιοσημειώτου αὐτῶν καθαρότητος, εἰς καλὸς φακὸς διευκολύνει τὴν διάκρισιν λαμπρῶν ἢ καὶ σκοτεινῶν γραμμῶν, ὧν ἡ διάταξις καὶ ἡ θέσις, πάντοτε οὕσα ἢ αὐτῇ, δείκνυσι τὴν παρουσίαν τοῦ δεῖνα καὶ δεῖνα

φλέγοντος σώματος ἐν οἰαδήποτε ἀποστάσει κειμένου.

Ἄπασαι, ὡς γνωστὸν, αἱ γραμμαὶ τοῦ φασματοσκοπίου ἔχουσιν ἐκ τῶν προτέρων ὀριζμένην τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ τὴν σήμερον οἱ φασματοσκόποι σημειοσιγειτονικὰς γραμμὰς ἐνὸς δεκάκις ἑκατομμυριοστού τοῦ χιλιομέτρου. Διὰ τοῦ μέσου τούτου καταρθώθη ἡ προσέγγισις τῆς καλουμένης χημείας τῶν οὐρανῶν.

μῶν ἀπομεμακρυσμένοι, ὥστε παρὰ τὰ ἰσχυρώτατα ἡμῶν ὄργανα δὲν κατορθοῦμεν νὰ πλησιάσωμεν αὐτοὺς εἰμὶ κατὰ χιλιοκατομμύρια χιλιομέτρων μόνον.

Καὶ ἐν τούτοις τοσαύτη ἐγένετο πρόοδος ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀστρονόμων, διὰ μέσου ἀπλουστάτου ἐργαλείου, ὥστε τὸ γε νῦν ἔχον, δυνάμεθα ν' ἀναλύσωμεν τὰς φλεγούσας ἐν τοῖς ἀστέροις βλας.

*Αναλύσεις φωτός, Ἡλίου, Κυανῶν ἀστέρων, Κιτρινῶν ἀστέρων καὶ Ἐρυθρῶν ἀστέρων.

Τὰ νεφελώματα καὶ οἱ ἐν σχηματισμῷ κόσμοι.

Ἐν τῷ βάθει τῶν ἀστρικών ὠκεανῶν κλυδονίζονται οὐρανοὶ κόσμοι, ἃς οἱ αὐστῆροὶ νόμοι τῆς ἔλξεως συγκεντροῦσι κατ' ὀλίγον. Τὸ δὲ ἀποτυπούμενον ἐπὶ τῶν φωτογραφικῶν ἡμῶν πλακῶν διάχυτον αὐτῶν φῶς, ἀποδείκνυσεν ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ ἀληθῶν συστημάτων.

Ἐν τοῖς γεννωμένοις τούτοις νεφελώμασι, τοῖς ὑπενθυμίζουσιν ἡμῖν τὸ πρωτογενὲς χάος, ὁ χημικο-ἀστρονόμος ἔχει πρὸ αὐτοῦ μίαν ἀληθῆ ἐξέλιξιν τῆς κοσμογονικῆς ὕλης. Τὰ ἐλαφρότερα καὶ τὰ ὀλιγαριθμότερα σώματα διαδήλουσι τὴν παρουσίαν τῶν διαχύτων γραμμῶν, ἔνθα τὸ ὑδρογόνον λάμπει εἰς τὴν πρώτην τάξιν. Ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον τὰ μόριζ συσπειροῦνται καὶ τὸ κέντρον τῶν πρωτογενῶν σωμάτων ἀναφίνεται ἐν ὅλῃ τῇ εἰλικρινείᾳ του. Τοῦτο εἶναι τὸ πρόπλασμα, ἧτοι τὸ πρότυπον σχέδιον, ἕπερ ἐκδηλοῦται βραδέως μὲν ἀλλ' ἐμφανῶς ἐν τῇ διελεύσει τῶν συσσωρευομένων χρόνων, ἑκατομμυρίων ἐτῶν, διαδεχομένων δυσεκτομμύρια αἰῶνας.

Οἱ κυανοὶ ἥλιοι ἐστὶν καμίνων.

Ἀκολουθήσωμεν τὸν ἀστρονόμον διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡμῶν παρὰ τῷ φακῷ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ τηλεσκοπίου, ὅπως μετ' αὐτοῦ ἀναλύσωμεν τοὺς ἐν τῷ διαστήματι ἡλίους. Καὶ πρῶτον βλέπομεν ἑκπληκτοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν παρερχομένους τοὺς διαφόρους ἀστέρας, ἐνίοτε δὲ ἐν τούτοις ὡς ἐν τοῖς ἀστρικοῖς σωροῖς τοῖς σχηματίζουσι τὰ λευκὰ νέφη τοῦ Γαλαξίου, τὸ πεδῖον τοῦ ἐργαλείου εἶναι κατὰστικτον ἐκ φωτεινῶν σημείων. Καὶ ἰδοὺ διακρίνονται οἱ κυανοὶ ἥλιοι, ὧν τὸ φῶς ἐκπέμπει ἀκτίνας γειτνιαζούσας πρὸς ἐν ἰσθμῶν χρώμα, αἱ τοῦ ὑδρογόνου πλατεῖαι καὶ διάχυτοι γραμμαὶ διαδήλουσιν ἐπὶ ἰσχυρῶν ἀτμόσφαιραν, ὅπως ἐν τῷ Σειρίῳ τοῦ Μεγάλου Κυανῆ ἢ ἐν τῷ Βέγγῃ τῆς Λύρας τρομακτικοὶ κλίβανοι, ἔνθα πάντα τὰ μέταλλα ἐξατμίζονται, ἔνθα ἡ χημικὴ διάστασις εἶναι ἡ διαρκὴς κατάστασις, ἔνθα τὰ γήινα ἡμῶν στοιχεῖα, ἅτινα θεωροῦμεν ὡς ἀπλά, μετετρέπησαν εἰς ἥττον προκεχωρημένα στοιχεῖα.

Οἱ κίτρινοι ἥλιοι ὁμοιάζουσι τῷ ἡμέτερῳ.

Πλὴν ὁ χρόνος ὅπως ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐκτελεῖ βραδέως τὸ ἔργον αὐτοῦ, εἶναι ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς, δηλαδὴ ἡ κατὰ τοῦ ψύχους ἀντίστασις τῶν ἀστρικών διαστημάτων, ἕπερ τὰ πάντα καταλαμβάνει καὶ ὅπερ κατ' ὀλίγον παραλύει τοὺς κόσμους καὶ ἄγει αὐτοὺς πρὸς τὸν θάνατον.

Καὶ τότε ἀκριβῶς ἀναφίνεται ἡ κίτρινη φάσις, ἣν ὁ ἡμέτερος ἥλιος διέρχεται κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἡ ἀτμόσφαιρά του κα-

θαίρεται διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου· αἱ γειτονικαὶ μεταλλικαὶ συνθέσεις, ὡς αἱ παρατηρούμεναι ἐν τοῖς ἡμέτεροις κλίμασι ἐν μεγάλη θερμοκρασίᾳ γίνονται δυναταί· ὁ τίτανος, ὁ σίδηρος, τὸ νικέλιον, τὸ τιτάνιον ἀναφίνονται εὐκρινῶς μετὰ τῶν λεπτῶν αὐτῶν γραμμῶν.

Μέταλλά τινα δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἐκεῖ ὡς τὸ βισμούδιον, τὸ ἀντιμόνιον, ὁ ὑδράργυρος, τὸ δξυγόνον, ὡς τουλάχιστον τὰ ἀντιλαμβάνομεθα ἐν τῇ γήινῃ ἡμῶν χημείᾳ.

Ὁ Πολυδεύκης τῶν Διδύμων, ὁ Καπέλλας, ὁ Λαμπάδης, ὁ Ὄφθαλμὸς τοῦ Τύρου, ὁ Ἄρκτουρος τοῦ Μπουβιέ, πάντες κίτρινοι ἀστέρες, ἐφθασαν ἤδη εἰς τὴν φάσιν τοῦ ἡμέτερου Ἡλίου.

Αὐτοὶ τὸ φῶς τῶν θὰ ἐξασθενήσῃ καὶ θὰ κατατάξῃ τὸν ὠρῖον ἀστὲρα μετὰ τῶν γεγηρακότων κόσμων. Καὶ εἶναι πολυάριθμοι οἱ ἀστέρες, οὓς ἡ πάλῃ τῆς ὑπάρξεως ἐνίκησε, πολυάριθμοι οἱ ἥλιοι, οὓς τὸ ψύχος συμπτύχει ἀνευ διακοπῆς καὶ χάριτος.

Οἱ ἐρυθροὶ ἥλιοι. Κόσμοι θνήσκοντες.

Ἐπὶ σειρὰν ἑκατομμυρίων ἐτῶν ὁ ἡμέτερος Ἡλιος θὰ θερμαίνῃ τὰς ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἔλξεως του χώρας καὶ εἶτα θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐρυθρὰ φάσις, σύμπτωμα τῆς καταπτώσεως.

Ἴδετε μᾶλλον τὸν Βετελγήσιον, τὸν Ἄλφα τοῦ Ἡρακλέους, τὸν ἐρυθρὸν Ἀντάρην, ὅστις κλυδωνίζεται κατὰ τὰς θερινὰς ἐσπέρας ἐν τῷ Σκορπίῳ, πάντες αὗτοι εἰσὶν ἥλιοι εὐρισκόμενοι εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἀστρικοῦ βίου τῶν, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ θάνατος θὰ τοὺς ἐγγίση, ὅτε ψυχροὶ θὰ κυλισθῶσι καὶ ἀνευ ζωῆς ἐν τῷ μύρῳ διαστήματι.

Ἴδοὺ τὸ τέλος ὅπερ μᾶς ἀναμένει. Αὐτὸς ὁ θαυμάσιος ἥλιος ὅστις μᾶς θερμαίνει, μᾶς φωτίζει, αὐτὸς ὁ ὠραῖος ἐρυθροῦς ἀστὴρ, εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ὀπίου ἡ ζωὴ μᾶς κρέμαται, καθ' ἑκάστην γηράσκει. Εἶναι ὁ νόμος πάσης ὕλης ὑπάρξεως.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ σταθμοί, οὓς διατρέχουσιν οἱ πλανῆται ἐν τῷ ἀβολίστῳ διαστήματι, ἐνῶ ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια, βοηθουμένη ὑπὸ τῶν τελειοτάτων ὀργάνων, ἐπισκοπεῖ θαυμάζουσα τὴν ἀτελείωτον ταύτην λιτανεῖαν τῶν κόσμων, οὓς ὁ θάνατος ἐπισσωρεῖ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀστρικῇ νυκτί.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

πος νόσος τις λάβῃ τὸ ὄνομα **μολυσματικῆς** ἢ **μικροβιακῆς**, ὀφειλομένης δηλ. εἰς εἰδικὸν μικροβιον, πρέπει: 1ον) Ν' ἀνευρίσκηται τὸ μικροβιον τοῦτο ἐντὸς τοῦ αἵματος, ἢ ἐντὸς τῶν ἰσθμῶν τοῦ ζῴου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ φέροντος τὴν νόσον, ἢ τοῦ ἐκ αὐτοῦ θνήσκοντος.

2ον) Τὸ μικροβιον τοῦτο πρέπει νὰ δύναται νὰ καλλιεργῆται ἐντὸς τεχνητῆς καλλιεργείας, καὶ πάλιν νὰ μεταφυτεύηται καὶ ἀναφυτεύηται, εἰς τρόπον ὥστε πάντοτε νὰ διατηρῆται καὶ διαιωνίζηται διὰ τῆς τεχνητῆς ταύτης ζωῆς.

3ον) Οὕτω διατηρούμενον νὰ δύναται ν' ἀναπαράγῃ τὴν ἰδίαν νόσον μετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ταύτης συμπτώματα· καὶ

4ον) Μόλις ἐνοφθαλμιζόμενον τὸ μικροβιον τοῦτο πρέπει νὰ πολλαπλασιάζηται καὶ ν' ἀνευρίσκηται εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν, εἰς πολὺ ὑπέροχον ἀριθμὸν, ἀπὸ ἐκείνου, ὃν εἶχε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνοφθαλμίσσεώς του.

Οἱ τέσσαρες οὗτοι κανόνες εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ, ὅπως ἀποτελεσθῆ μολυσματικὴ τις νόσος. Ὅλαι ἐπομένως αἱ τοιαῦται νόσοι παρέχουσιν αὐτοὺς ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ..... Ὑπὸ ἔποψιν μεγέθους κατέχουσι τὰ μικροβια τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ὀπτικῆς δυνάμεως τοῦ μικροσκοπίου, διότι ὅπως διακρίνομεν πολλὰ τούτων ἔχομεν ἀνάγκην καὶ 1,500 ἀκόμη διαμέτρων μεγεθύνσεως, ἀφοῦ μέγας ἀριθμὸς (ὡς οἱ μικροκόκκοι π. χ.) δὲν ὑπερβαίνουν τὸ μέγεθος **ἡμίσεος χιλιοστοῦ τοῦ χιλιοστομέτρου**, ἧτοι 0μ.5— (τοῦ μ. παριστῶντος τὸ χιλιοστὸν τοῦτο).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὕψην τῶν, ὅλα τὰ γνωστὰ μικροβια συνίστανται ἐκ περιβλήματός τινος ἢ κυτταρώδους μεμβράνης, καὶ ἐκ τοῦ λεγομένου **πρωτοπλάσματος**, ἧτοι τοῦ ζωικοῦ κυτταρίου. Τὸ ζωικὸν τοῦτο κυτταρίον ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ σχηματίζει καὶ τὸν πυρήνα τοῦ μικροβίου.

Οὗτος διαφέρει εἰς πολλὰ, ἀλλ' ἡ βᾶσις τῆς συστάσεώς του εἶναι πάντοτε ὑελώδης τις ἀχρῶς ὕλη (γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα **μυκοπρωτεΐνη**), ἐξ ἧς προέρχονται καὶ αἱ **τοξίναι** λεγόμεναι, ἧτοι αἱ ἐκκρίσεις αὐτῶν.

Τινὰ τούτων ἔχουν κεχρωσμένην τὴν ὕψην καλούμενα διὰ τοῦτο **χρωμογόνα**, ἀλλὰ δ' εἰσὶ καὶ κινήσεως ἐπιδεκτικὰ, δυνάμει νηματιῶν

λεπτοτάτων, ἅτινα φέρουσι καὶ ἅτινα ὀνομάζονται **βλεφαρίδες**· τρέφονται συνήθως δι' ἀπορροφήσεως τῶν καταλλήλων δι' αὐτὰ ὕγραν ἐκ τῶν χωρῶν, ἔνθα εὐρίσκονται. Καὶ μὴ νομίσῃ τις, ὅτι εἶναι ὀλιγαρκῆ, διότι εἶναι μικρά. Πλείστα τούτων εἶναι λαιμαργότατα καὶ δὲν ἀρέσκονται εἰς ἀπλὴν μόνον τροφήν· εἶναι πολὺ καλομαθημένα δυστυχῶς, διότι δὲν ἐννοοῦν νὰ τοῖς λείψῃ τὸ μπιφτέκι, αἱ σουπες, τὰ καρνκεύματα, τὰ γλυκίσματα, ὁ οἶνος καὶ τόσα ἄλλα.

Τοιαύτην ἀνεσιν λοιπὸν καὶ τροφήν εὐρίσκουσιν ἐν ἀφθονίᾳ ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ παθογόνα μικροβια, κατὰ τὰς διαφόρους μολυσματικὰς νόσους. Καθίστανται δ' ἐπιβλαβῆ, καὶ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐν ἡμῖν, καὶ — ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον — διὰ τῶν δηλητηριωδῶν ἐκκριμάτων, ἅτινα ἐξάγουσι καὶ ἅτινα ὀνομάζονται, ὡς εἴπομεν προηγουμένως **τοξίναι ἢ πτωμάται**.

Ἀπαξ λοιπὸν εὐρεθέντα ἐντὸς τοιοῦτου λευμοῦ εὐδαιμονοῦσι τρεφόμενα, καὶ ἀρχίζουσι νὰ πολλαπλασιάζονται πρὸς διαιώνισιν τοῦ εἶδους τῶν. Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν, ὅστις εἶναι θαυμάσιόν τι φαινόμενον, γίνεται διὰ δύο μεθόδων. Ἡ διὰ τοῦ **διχασμοῦ** τῶν κυττάρων αὐτῶν εἰς δύο καὶ τῶν δύο εἰς τέσσαρα καὶ τῶν τεσσάρων εἰς οὐκὼ καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, μέχρι τοῦ ἀπειροῦ, ἢ διὰ τῆς λεγομένης **σποροποιήσεως**, ἧτοι τῆς ἀναπτύξεως σπόρων ἐντὸς τοῦ κυττάρου τῶν ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Ἡ δευτέρα αὕτη αὐξήσις γίνεται ἰδίως ὅταν αἱ βακτηρίαι ἀποξηραίνωνται καὶ δὲν εὐρίσκωσι τὴν τροφήν αὐτῶν περίξ, ὅτε, μεταβαλλόμενα εἰς σπόρους ξηρούς, δὲν παύουσι τοῦ ζῆν, καὶ δύναται ν' ἀντισταθῶσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς θερμὰς καὶ ψυχρὰς ἀτμοσφαιρας, μεταφερόμενα πανταχοῦ διὰ τοῦ ἀέρος, τοῦ κονιορτοῦ κλπ. ὑπὸ τοιαύτην μορφήν.

Ἄν τώρα, ἐν τῇ ξηρᾷ ταύτῃ καταστάσει εὐρισκόμεναι, συναντήσωσι πον τὸ θρεπτικὸν ἔδαφος ἢ ὕγραν, ὅπερ τὰς τρέφει συνήθως, ἀμέσως γονιμοποιοῦνται καὶ ἀναπτύσσουσι τὰς λεγομένας **ἀποικίας** τῶν μικροβίων· ὁ ξηρὸς δηλ. τότε σπόρος ὀγγύνει τὸ περιβλήμα του, ἐπιμηκύνεται καὶ λαμβάνει τὸ σχῆμα τῆς **μητρὸς βακτηρίας**, ἧτις πάλιν, ἂν εὐρεθῇ εἰς ἀποξηρανσίαν, γεννᾷ τοὺς σπόρους, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν βαίνει ἐπ' ἀπειρον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν διὰ τοῦ **διχασμοῦ** πολλαπλασίαν τῶν βακτηριῶν, αὕτη εἶναι τοσοῦτον ἰλιγγιωδῶς ταχυσία, ὥστε καταστᾷ ἐντελῶς ἀπίστευτος. Καὶ διὰ γὰρ μὴ διατρέξω

τὸν κίνδυνον νὰ ἐκληφθῶ ὡς ὑπερβολικὸς διὰ τὴν φράσιν μου, οὗς ἀναφέρω τοὺς ἐξῆς μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς, οὗς ἔκαμεν ὁ Conn καὶ Devaine ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὅπως λοιπὸν διχασθῆ μία βακτηρία εἰς δύο, ἀπαιτοῦνται δύο ὄραι. Ἄν τὰ δύο ταῦτα τμήματα χωριστὰ ἀπαιτοῦσιν ἄλλας δύο ὥρας δι' ἕκαστον τούτων, καὶ ἄλλας δύο διὰ τοὺς διχασμοὺς τῶν διχασθέντων καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐντὸς **τριῶν μόνον** ἡμερῶν θὰ ἔχωμεν ἐν ὄλῳ, παραγωγὴν νέων βακτηριῶν μέχρι τοῦ ἀπιστεύτου ἀριθμοῦ τῶν **4 δισεκατομμυρίων καὶ 762 ἑκατομμυρίων!**

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, ὡς προσθέσωμεν καὶ τοὺς ἐξῆς περιεργωτάτους ἀριθμούς, οὗς μᾶς δίδει ὁ Michel, προκειμένον πάντοτε περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ βάρους τῶν βακτηριῶν. Οὗτος λοιπὸν ἀπέδειξεν, ὅτι 600,000 βακτηρία περιστῶσι βάρους ἐνὸς **χιλιοστοῦ τοῦ γραμμαρίου**. Ἄν ἐπομένως θελήσωμεν νὰ μετρήσωμεν κατ' ἀναλογίαν τὸ βάρους τῆς ὡς ἄνω παραχθείσης ποσότητος τῶν 4 δισεκατομμυρίων καὶ 762 ἑκατομμυρίων εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν ἡμερῶν, εὐρίσκόμεν τοῦτο ἴσον πρὸς 7,953 χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου. Τὸ βάρους λοιπὸν τοῦτο, εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης ἡμέρας ἠθέλει ἀνέλθει εἰς $6 \frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια κοιλὰ! ἐντὸς δὲ **ὀκτὼ μόνον ἡμερῶν** ὀλόκληρον τὸ βάρους καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ ὠκεανοῦ δὲν θὰ ἦσαν ἀρκετὰ νὰ περιλάβωσι ὅλας τὰς βακτηρίας τὰς ἐξεληθούσας ἐκ τοῦ πρώτου διχοτομηθέντος πρὸ 11 μόνον ἡμερῶν βακτηριδίου, μετὰ **τρεις** δὲ ἄλλας ἡμέρας, ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν δὲν θὰ ἔμενε ψυχὴ ζωῶσα ἐκ τῆς φοβερᾶς κατακλύσεως καὶ παληροῦσας τοῦ ὠκεανοῦ τῶν μικροβίων!!

Παρ' ὅλους ὅμως, τοὺς φοβεροὺς τούτους μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εὐφυῶν μικροβιολόγων μας, δὲν διατρέχομεν κανένα τοιοῦτον κίνδυνον, διότι αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὸς ὁποίας βιοῦσιν αἱ βακτηρία, εἶναι εὐτυχῶς τόσοσὸν ὀλέθριαι καὶ καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν των, ὥστε θὰ ἤρουν αὐταὶ καὶ μόναι νὰ τὰς ἐξαφανίσωσιν ἐντελῶς, ἂν μὴ ὑπῆρχεν ἡ θαυμασία τῷ ὄντι καὶ ἐκπληκτικὴ αὐτῶν γονιμότης!

Τοιοῦτον λοιπὸν εἶναι τὸ μυστήριον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν μικροβίων. Ἡ βακτηρία γίνεται σπόρος καὶ ὁ σπόρος πάλιν βακτηρία: ἐν μέρει δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ μεταξοσκώληκος. Ἄλλ' ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς οὐσίας, ἦν ὁ σπόρος ἀπαντᾷ, ἐξαρτάται καὶ ἡ μορφή ἢν θὰ λάβῃ, ὅταν θὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀρχικὴν τῆς βακτηρίας θέσιν.

Ἀναλόγως πρὸς τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα τὰ κατάλληλα ἢ μὴ πρὸς τὴν αὐξήσιν καὶ διατροφὴν των, λαμβάνουσι καὶ τὰς διαφοροὺς αὐ-

τῶν μορφᾶς.

Ἐπομένως ἀρκεὶ μόνῃ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς βιώσεώς των καὶ θρέψεως, ὅπως ἀλλάξῃ καὶ τὸ σχῆμά των.

Τοῦτο ἐξηγεῖ, νομίζομεν, ἐπαρκῶς καὶ τὴν πληθύν τῶν μορφῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπαντᾷ ἴσως εἰς τὸ φυσικὸν ἐρώτημα, ὅπερ ἕκαστος ἡμῶν δύναται ν' ἀπευθύνῃ εἰς ἑαυτόν:

Ὅλα λοιπὸν τὰ μικροβία ἀρχήθεν ἦσαν εἰδικὰ δι' ὠρισμένας νόσους, ἢ κατὰ τὴν πορείαν τῆς βαθμιαίας ἐκτυλίξεως ἢ ἐκφυλλοσεως αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ ἐδάφους ἢ τῶν ἀλλοιώσεων, ὡς ταῦτα ὑπέστησαν, ἔλαβον μὲ τὴν νέαν μορφήν αὐτῶν καὶ νέαν ιδιότητα νοσογόνου;

Τὸ τελευταῖον τοῦτο φαίνεται ὡς τὸ μᾶλλον πιθανὸν πρὸς παραδοχὴν. Ἄλλὰ παραδεχόμενοι τοῦτο, δὲν φθάνομεν φυσικώτατα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἐκφυλλοσεως ὁμοιάζουν κατὰ πολὺ τὰ μικροβία πρὸς τὰς φυλὰς τῶν ζῴων (races), αἵτινες ἐφθασαν εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῶν ποικιλίαν διὰ τῆς ἀλληπαλλήλου ἐπ' αὐτῶν ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος, τῆς ἐπιμιξίας καὶ τοῦ χρόνου; Τοιοῦτος εἶναι λοιπὸν ὁ λόγος τῆς πολυμορφίας τῶν βακτηριῶν ἐν γένει. Σημειωτέον, ὅτι οἱ σπόροι ἀνθίστανται, ὡς εἶπομεν, καὶ εἰς ὑψηλοτάτας θερμοκρασίας ἀκόμη, ἐνῶ ἡ Μήτηρ Βακτηρία εἰς πολὺ μικροτέρας καταστρέφεται. Ἐνταῦθα, ὀφείλομεν νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ τὴν λεγομένην ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ γλώσσῃ **τεχνητὴν καλλιέργειαν τῶν μικροβίων**.

Καλλιέργεια λοιπὸν ὀνομάζεται ἐν τῇ Βακτηριολογίᾳ ἡ τεχνητὴ ἀνάπτυξις καὶ ὁ ἐκ ταύτης πολλαπλασιασμός τῶν μικροβίων ἐντὸς ὑγρῶν ἢ ἄλλων καταλλήλων οὐσιῶν, ἐνθα ἐπὶ τούτῳ τὰ μεταφερόμεν. Ἐκ μακρᾶς σειρᾶς παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων ἐξελέγησαν ὠρισμένα οὐσία πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν. Τοιαῦτα εἶναι, ὁ ζῶμος τοῦ κρέατος, ἡ **πηκτὴ**, ὁ **ὀρός τοῦ γάλακτος**, τὰ **γεῶμηλα**, τὸ **αἷμα** αὐτὸ καὶ διάφορα ἄλλα. Ἐντὸς τούτων λοιπὸν, εἰς μικροὺς ὑελίνους σωλήνας τιθεμένων, μεταφέρονται τεμάχια μικρὰ νοσηρῶν προϊόντων ἢ πύου ἢ ἄλλαι ὕλαι, ὑποτιθέμεναι ὡς βακτηριώδεις, τοποθετοῦνται μεθοδικῶς ἢ ἐμφυτεύονται ὑπὸ διαφόρους ἐκάστοτε θερμοκρασίας βαθμολογημένας ἐντὸς θερμοσθηρῶν¹, ὅπως τὰ ἀνθῆ εἰς τὰ θερμοκήπια καὶ

¹ Οἱ θερμοσθηρῆες οὗτοι εἶναι εἶδος κ' ἰβάνων, ὧν ἡ θερμοκρασία εἶναι πάντοτε σταθερὰ, διατηρουμένη συνήθως δι' ἀερίοφωτος. Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν μικροβίων καλλιερгоῦνται καὶ ἀναπτύσσονται εἰς θερμοκρασίαν 20° ἕως 38° οἱ κλίβανοι οὗτοι τοιαύτην περιπτου θερμοκρασίαν διατηροῦσιν, ὅλα δὲ τὰ βακτηριολογικὰ ἐργαστήρια ἔχουσι πλειότερους τοιούτους καὶ ἐντὸς τούτων τελεῖται ἡ μεγάλη ἐργασία τῆς ἀναγεννήσεως, τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ βίου τοῦ μυστηριώδους μικροκόσμου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

Πλοῖον ὀδηγούμενον ὑπὸ μεσάζοντος μὲ δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμούς

Πνευματιστικὸν τι περιοδικὸν τῆς Χριστιανίας, τῆς Κοπενχάγης, τὸ «Sandhedoogeren» ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως περίεργα πνευματιστικὰ φαινόμενα τοῦ Νορβηγοῦ Αἰμιλίου Κνουδσεν, ὅστις ἐκτὸς τῆς ἐκτάκτου ιδιότητος, ἦν κέκτηται, νὰ ἀναγινώσκῃ εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων, ἔχει καὶ τὸ προτέρημα νὰ διορᾷ πνευματικῶς ἐξ ἀποστάσεως μὲ κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς. Μάτην ἡ ἀστυνομία τῷ προέτεινε νὰ τὸν προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐν τούτοις τῇ προσήνεγκε τὴν ἀκόλουθον ἐκδούλευσιν:

Ὁ κακούργος Ἐϊναρ Ταινέζεν εἶχεν ἀποδράσει τῶν φυλακῶν. Ὁ Κνουδσεν τότε ἐσημείωσεν ἐπὶ ἐνὸς χάρτου τῆς πόλεως τέσσαρας σταυρούς. Εἰς τὰ τρία τῶν μερῶν τούτων εὗρον κλοπιμακὰ ἀντικείμενα, εἰς δὲ τὸ τέταρτον πρόσφατα σημεῖα κλοπῆς.

Ἐν Κοπενχάγῃ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Κνουδσεν ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ δώσῃ ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου καὶ τῶν ἀρμοδίων ἱκτρῶν ἐν δείγμα τῶν ιδιοτήτων του τούτων καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἐφημερίδος Politiken νὰ διοργανώσῃ τὸ ἐπόμενον πείραμα ἐν τῷ λιμένι, ἥτοι νὰ παρασκευάσῃ κατάλληλον πλοιάριον, ὅπερ θὰ ὠδήγει μόνος μὲ κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος ταύτης ἀνέλαθε

Ὁ μεσάζων ὀδηγῶν τὸ σκάφος.

τὴν φροντίδα ταύτην καὶ προσεκλήθησαν οἱ ἀρμοδίοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἱκτροὶ κ. Friedenreich, καθηγητῆς τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου, ὁ Thorsteinson, μέλος τῆς Ἐταιρείας τῶν Ψυχικῶν ὁ Ἐρευνῶν, ὁ Fanoε καὶ ὁ

μεθ' ὠρισμένας ἐπίσης ὥρας ἢ ἡμέρας ἀρχίζει ἐκεῖ ἡ ἀνάπτυξις ἢ καλλιέργεια αὐτῶν. Ἐντὸς λοιπὸν τῶν τοιούτων οὐσιῶν ἐμελετήθησαν μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας αἱ πρόοδοι τῆς ἀναπτύξεώς των, ὁ χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο, τὸ σχῆμα, ὅπερ λαμβάνουσι ἐν τῇ ἐμβρυακῇ, βραδύτερον δὲ ἐν τῇ προκεχωρημένῃ ἡλικίᾳ αὐτῶν, καὶ ὁ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας, ἦν ἕκαστον ἀπαιτεῖ πρὸς ἀνάπτυξίν του.

Αἱ διάφοροι καλλιέργειαι αὗται, ἅμα ἀναπτυχθῶσιν ὡς δεῖ, λαμβάνουσι τὸ ὄνομα τῶν λεγομένων **ἀποικιῶν** ἢ ὅλη δὲ σπονδὴ καὶ μελέτη τῶν διαφόρων τούτων ἐπεξεργασίῶν ἀποτελεῖ τὰς κυρίας βάσεις εἰς τὰ πειράματα τῆς βακτηριολογίας ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς λεγομένης **κλινικῆς** τοιαύτης. Ἐξ αὐτῆς καὶ διὰ ταύτης συντελεῖται τὸ μέγα ἔργον τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς θεραπευτικῆς τῶν μικροβιακῶν νόσων.

Ἡ πρὸς μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν ὕλη, πρὸς διάγνωσιν ἢ ἀνακάλυψιν τοῦ ἀγνώστου μικροβίου, λαμβάνεται ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς νοσηρᾶς ἐστίας ἢ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς καλλιέργειας. Ἐξετάζεται δὲ αὕτη ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ ἀφοῦ παρασκευασθῇ πρότερον διὰ τεχνικῶν κανόνων ἢ μεθόδων.

Μεταξὺ τούτων κρίνομεν ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρωμεν μόνον τὴν **χρωστικὴν λεγομένην μέθοδον**, δι' ἐνὸς καὶ διὰ πλειόνων χρωμάτων ἦν ἐτελειοποίησεν ἰδίως ὁ Κῶχ καὶ τόσοι ἄλλοι ἀκόμη. Ἡ μέθοδος αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν ιδιότητα, ἦν ἔχουν διάφορα μικροβία, νὰ κρατῶσι τὸ χρῶμα α καὶ ὄχι τὸ χρῶμα β π. χ., ἐνῶ ἄλλα χρωματίζονται διὰ τοῦ β καὶ ὄχι διὰ τοῦ α. Καὶ τοῦτο κατόπιν σειρᾶς ἄλλων χημικῶν ἀντιδραστηρίων, μὲ τὰ ὁποία δοκιμάζομεν τὴν σταθερότητα τῆς τοιαύτης προσηλωτικῆς τοῦ χρώματος αὐτῶν δεξιότητος. Τούτου γνωσθέντος, ἐπεξητήθη καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς λεγομένης **διπλῆς χρώσεως**, ἥτοι ἐπὶ τῆς ἰδίας μικροσκοπικῆς εἰκόνας, ἂν εὐρίσκωνται πλειότερα εἶδη μικροβίων, ἄλλα νὰ χρωματίζονται δι' ἐρυθροῦ χρώματος καὶ ἄλλα διὰ κυανοῦ ἢ ἄλλου, ὥστε νὰ διακρίνονται χαρακτηριστικῶς τὰ μὲν ἐκ τῶν δέ. Οὕτω λοιπὸν ὁ βακτηριολόγος σήμερον, καὶ νὰ διαγνώσῃ διὰ τῆς χρωστικῆς λεγομένης μεθόδου δύναται τὰ] διάφορα] εἶδη καὶ κάλλιον νὰ τὰ διακρίνῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, ὡς **κεχρωσμένα** καὶ ὄχι λευκὰ καὶ διαφανῆ. Τοιαῦτα εἶναι αἱ μικροσκοπικαὶ εἰκόνες, ὡς βλέπετε συνήθως κεχρωματισμένας μὲ ἕν ἢ δύο χρώματα, τὰ ὁποία δὲν εἶναι φυσικὰ ἀλλὰ τεχνητὰ.

Zörgen Arenholt, οίτινες και προσήλθον ἐν τῷ ναυτικῷ ἀρχηγείῳ.

Κατὰ πρῶτον προέβησαν εἰς πρόχειρον μικρὸν πείραμα. Ἀφοῦ οὗτοι παρεκάλεσαν τὸν κ. Κνούδσεν νὰ ἐξέλθῃ πρὸς στιγμήν, ἐκρυσάν ἐν μολυβδοκόνδηλον ἐν τῷ θηλακίῳ ἑνὸς τῶν παρεστώτων. Μετακαλέσαντες δ' εἶτα παρ' αὐτοῖς τὸν μεσάζοντα, ὅστις ἔφερε περιδεμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ καθηγητοῦ και αὐθωρεὶ ἐπήδησε πρὸς τὸν φέροντα ἐν τῷ θηλακίῳ του τὴν γραφίδα, ἣν και ἀπέσυρε πρὸς ἐκπληξιν πάντων.

Μετὰ τοῦτο διωργάνωσε τὴν ἐπομένην θαλασσίαν ἐκδρομὴν, ἀφοῦ ἐκλείσαν τὸν κ. Κνούδσεν ἐν τινι δωματίῳ, ὅσθεν δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ συμβαίνοντα. Ἐσημείωσαν ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸ δρομολόγιον, ὅπερ θὰ ἠκολούθει ὁ ἀναγνώστης οὗτος τῆς σκέψεως, ὡς τὸν ἀπεκάλουν, ἔλαβον τὰς καταλλήλους μακρὰν αὐτοῦ θέσεις και τότε τὸν μετῆγαγον και ἐτοποθέτησαν πρὸ τοῦ πηδαλίου, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι. Ὁπισθεν τοῦ ἴστατο ὁ καθηγητῆς Friedenreich, ὄρθιος, με τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εἰς ἐπαφήν οἱ δεῖχται πρὸς τοὺς κροτάφους τοῦ μεσάζοντος.

Ἡ μηχανὴ ἐτέθη τότε εἰς κίνησιν και τὸ σκάφος ἐκινεῖτο πληρέστατα, ὀδηγούμενον ὑπὸ ἑνὸς τυφλοῦ.

Οἱ ἐπιβαίνοντες πρὸς στιγμήν ἐφοβήθησαν, ὅτι θὰ προσέκρουον, ἀλλὰ τούναντιον συνέβη. Ὁ τυφλὸς ὠδήγει λαμπρῶς τὸ σκάφος, ἐκπλήξας ἰδίως τοὺς παρισταμένους εἰς σημεῖα τινὰ τοῦ λιμένος, ὅτε ἐπλεον πρὸς φανεράν σύγκρουσιν κατὰ ἐτέρου σκάφους, ἀλλὰ πάντα τοιοῦτον κίνδυνον ὁ τυφλὸς ἀπέφευγε διὰ καταλλήλου στροφῆς ἀμέσως τοῦ πηδαλίου του.

Πάντες ὡμολόγησαν, ὅτι εἶναι πολὺ περίεργον και δὴ θαυμάσιον ἐν τοιοῦτῳ λιμένι καταμέστω σκαφῶν, οἷω τῷ Lynette, νὰ ὀδηγῇ τις σκάφος με κλειστοὺς ὀφθαλμούς. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἐξηγήσωσι τελείως τὸ παράδοξον τοῦτο πνευματιστικὸν φαινόμενον ἢ ὡς νῆαν ἐκδήλωσιν μεσαζούσης ιδιότητος.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας οἱ ἴδιοι ἰατροὶ διωργάνωσαν ἐν τινι μεγάλῃ αἰθούσῃ ἀνάγνωσιν τῆς σκέψεως, ἐνώπιον 600—700 θεατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον πολλοὶ ἐπίσημοι και ἤτις ἐπέτυχε πληρέστατα. Ἐκρυσάν και διάφορα ἀντικείμενα, ἅτινα εὐρέθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως.

ΠΕΣΕ ΠΕΙΑ

Ἐλα Μαιζάνι πέος περὶ
τί στέκεσαι στημένο
Δὲν σ' ἔσκαψε τῆς λεβεντιάς
τὸ αἷμα τὸ χυμένο ;

Πέσε ψυχρὸ και ἄνυχο
κρημνήσου ἀφανίσου
Ἄς βουβαθῇ παντοτεινὰ
σὶν αἷμα ἢ φωνή σου

Ἐλα, στοιχειό, τί κάθουσαι
σκαμένο εἶσαι πλέον
Τὴν Τίγγριν τὴν ἀποκοιμῆ
εἰς τὴν φωνὴν του ὁ Λέων

Ἀντίκρου σὴν κουφάλα σου
πλησίον σὶνὰ πλευρά σου
Σκάβει ἀετὸς τὸ μνήμα σου
τὴν μαύρη συμφορὰ σου.

Ξεύρεις αὐτὸ τὸν ἀετὸ
ποῦ θὰ σὲ κάψῃ σὰν σκοῖνο ;
Ἄκουσε νὰ σοῦ τὸν εἰπῶ,
τὸν λένε Κωνσταντῖνο !

Ἰανουαρίου 25 1913

ΣΟΦΙΑ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΟΥ

ΣΑΝ Ο ΒΟΡΗΑΣ ΣΥΡΙΖΕΙ

Συρίζει ἄγριος βορῆας, ἢ καταιγὶς μυκάται
κατάμαυρος ὁ οὐρανὸς γεμάτος σιννεφιὰ.
Κάθε μου πόθος ἔσβυσε κάθε ἐλπίς κοιμῆται,
και περασμένα ὄνειρα θυμήθηκ' ἢ καρδιά.

Χρόνια παλὰ ξανάφερε χροναῖς σιγμαῖς κεν-
[μέτες
ποῦ χάθηκαν σὴ σκοτεινὴ τοῦ χρόνου ἀγκαλιά.
Ἄγάπες ποῦ χαθήκατε, σιῆς λησμονημένες
ὄρκοι ποῦ δὲν τηρήθησαν, σβυσμένα ποῖα φιλιὰ.

Τὶ γρήγορα π' ἐσβύσανε τὰ τόσα ὄνειρά μου
ματαίως ἢ ψυχὴ ζητεῖ εἰς μέλλον νὰ ἐλπίζῃ
Τῶν πόθων μου τὴν συντριβὴν ἐδρίσκει ἢ
[καρδιά μου
σὴ θύελλα ποῦ μαίνεται. Καὶ ὁ βορῆας συρίζει...

Ἀλεξάνδρεια

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ¹

¹ Ἐπιγραφεῖς τῆς δημοσιεύσεως ἐφεξῆς τοῦ κεντρικοῦ ὄργανου ἐν διαφόροις δημοσιεύμασι τῆς «Φύσεως» τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κλεάνθης Ροστίανου μέχρι τοῦδε κἀναπομένους πολυτίμου συνεργάτιδος μας Ἀδ. Ἀλεξάνδρου Ἀλβανοπούλου, δηλοῦμεν, ὅτι ἐφεξῆς τὰ ἔργα αὐτῆς θέλουσι κοσμεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄληθους αὐτῆς συμπαιθοῦς ὀνόματος.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΝ

Στὴν Ἐκκλησίαν σήμερον εἶδα
σὴν λειτουργίαν μίαν Θεὰ
Και ὑποθέσας μὴ ὀπτασία
κ' ὄνειρα ἦσαν ἀπαιτηλά,

Ἐξήλθ' ἀμέσως κ' ἐκαρτεροῦσα
νὰ ἔβγῃ ἔξω και νὰ φανῇ.
Κι' ὅταν ἐξήλθεν ἀπ' τὸς κινήσεις
ἐφάνη κόρη ἀληθινή.

Τὸ πρόσωπόν της μορφ' εἶχ' Ἀγγέλου
κ' ὄλη γεμίτη ἐκ καλλονῆς.
Μάλιστα, λέγω, Ἀγγέλου μοιάζει
δὲν εἶναι πλάσμα αὐτὸ τῆς γῆς.

Βεβαίως ἦλθε ἀπ' ἄλλο ἄστρον
γὰ νὰ πειράξῃ κ' ἀνασταθῇ.
Τὰ δὲ πτερά της κρυμμένα θάχῃ
εἰς ἄλλην θέσιν πρὸ μακρονῆ.

Τοιαύτη χάρις δὲν ἀπαντᾶται
σὴν πτωχικὴν μας αὐτὴν γαυριὰ
Ἀπὸ τὸν Ἄρην ὡς ὑποθέτω
ἦλθε νὰ κάμῃ κ' ἐδῶ γενιά.

Ταῦτα τὸ βράδν ἐδιηγοῦμαι
με ἀπορίαν και θαυμασμὸν
Ἐπὶ τὸς τὸν κήπον μεταξὺ φίλων
π' ἀμέσως ἤκουσα σιναγαμὸν.

Π' ἀγάπῃ φίλος μοι λέγει σκόπη
θυγάτη εἶναι ὁμογενῶν.
Μαζὺ μου ἦλθε νεράκι κρῖον
και τριανταφύλλου πῆρε γλυκόν.

Πρὸς τούτοις τὸ αἶμα ἦπε με χάριν
μπιστοκῖα ἔφαγε ἀγγλικὰ,
Σύζυγος δ' εἶναι ἐνὸς Ροδίου
πεπαιδευμένον νέον παπᾶ.

Τῆς Ἀντιγόνης γειτόνης ἦτο
και τῶν Προγκίπων ἀπ' τὸν βορριά.
Ἄπ' ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχ' ὁ βράχος
ποῦ ἢ σοφία ἔχει φωνηά.

Σ' αὐτὸν τὸν βράχον κ' αὐτὴ ἐγεννήθη
ἐκ γεννητόρων χριστιανῶν
Ἑλλήνων λέγω και διδασκάλων
ἐπιμοτάτων ὁμογενῶν.

Ἐκ τῶν γονέων της ἐδιδάχθη
πίσιν κ' ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν
Και εἰς τὰ πατρὶ' ἀνεξαιρέτως
νὰ φέρῃ πάντοτε σεβασμὸν.

Ταῦτ' εἶπ' ὁ φίλος και ἐοικώθη
μαζὺ του πῆρε ἐν ἰατρὸν.
Ὅπως σὶν σπῆνι τὸν συνοδεύσῃ
και τ' ἐτοιμάσῃ τὸ ματικόν.

Ἐκεῖνο ὅπερ εἶν' ἀναγκαῖον
εἰς συγκινήσεις ἀπὸ χαρὰς
Ὅταν τις βλέπει κόρας Ἑλλήνων
με τὸσας χάριτας κ' ἀρετὰς.

Στὰς ἀφηγήσεις τοῦ φίλ' ἐοιτάθη
ὡς ἕνα εἰδωλὸν σιωπηλός.
Και ἐκ ληθάργον ἐκατεβλήθη
κ' ἰδρότας μ' ἔπιασε τρομερός.

Εἰς τὰς συγκήσεις αὐτὰς βρισκόμουν.
κ' εἰς ἀνεξήγητον ταραχήν,
Ὅπ' αἴφνης βλέπω γυναῖκ' ἐμπρός μου
νὰ μ' ἀτεινίξῃ με προσοχήν.

Πραγματικότης ἢ ὄναρ ἦτο
δὲν εἰμ' εἰς θέσιν νὰ σᾶς εἰπῶ.
Ἐν τούτοις αὐτὴ μοῦ ὁμιλοῦσε
ὡς τὴν ἀντιόχην με προσοχήν.

Μοῦ λέγει, φίλε εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἔχομεν κόρας πολλὰ ἀβράς,
Καθὼς ἢ φήμῃ τὰς παριστάνει
ποῦ ὁμοιάζουσι με Θεάς.

Ὁ ἔξ Ἑδρώπης δόλιος φίλος
δοῖς καλεῖται πολιτισμός,
Δὲν κατορθώνει νὰ σαγηνεύσῃ
τὰς Ἑλληνίδας ὁ πειρασμός.

Σ' αὐτὴν τὴν κόρην ἐπροσεπάθει
δολίως πάντοτε και ἀναιδώς,
Νὰ εἰμπορέσῃ νὰ εἰσχωρέσῃ
ὁ κακοήθης φθορεὸς λοιμός.

Τὴν Ἀφροδίτην δὲ εἶχε πείση
νὰ δώσῃ χάριν και καλλονήν,
Ὅτι με ταύτας θὰ εἰμποροῦσε
καρδιά ν' ἀρπάξῃ Ἑλληνικήν.

Τοῦτ' ἀντελήφθη ἢ Ἀθηνᾶ μας
κ' ἀμέσως στέλλει τὴν Ἀρετήν,
Τῆς δίδει σύντροφον τὴν Σοφίαν
νὰ συνοδεύσῃ τὴν καλλονήν.

Μ' αὐτὰς τὰς χάριτας προικισμένη
Σοφίαν, Κάλλος και Ἀρετήν,
Ἡ κόρη ποῦ ὄδες ἦλθε σὶνὸν κόσμον
πολλὰς ὑπάρξεις νὰ σωφρονῇ.

Σ. Φ. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

Ἰούλιος 1907, Ροστίβιον

ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἀφιερῶται εἰς τὸν Ὑποναύαρχον Κουντουριώτη

Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν ἑλλήνων τὰ ἱερά...

Ἀνατριχίλα στὰ κορμιά, ὅπου τ' ἀκοῦνε ἄς πιάσει
τέτοιᾶ φωνή στὰ πέρατα, δλον τοῦ κόσμου ἄς φτάσει
γιατὶ ἀθάνατη θὰ ζῆ, Ἐλευθερία ἀνδρειωμένη
ἀπ' τὰ ἱερά τὰ κόκκαλα, τοῦ Ἑλληνισμοῦ βγαλμένη.
Στόματα μύρια ἀνοίγουνε, ὕμνους γιὰ σὲ νὰ πλέξουν
μὲ τὴ ψυχὴ δλόθερμη, στὸ κόρφο σου νὰ τρέξουν
γιατὶ ἀπὸ σένα ἔλευθεριά, μὲ πόνο καρτεροῦνε
οἱ προαιώνιοι πόθοι μας, τὸ δίκιο τους νὰ βροῦνε....
Ἡ Σκλαβωμένη θάλασσα, οἱ βράχοι, τ' ἀκρωτήρια,
διὰ τὸ κῆμα ἀκούσανε, νὰ ψάλλη νικητήρια
ἀπ' τὸ βυθὸ τους ἔβγαλαν, στὸ γαλαζένο κῆμα
δοῦσαι ψυχᾶς εὐσηκᾶνε, γιὰ λευθεριά τὸ μῆμα
Τῆς Χίου καὶ Δήμνου τὰ βοννά, τὰ ξαλιμοσιωμένα
ποῦ τόσα χρόνια ἦ σκλαβιά, δὲν τάχε ξανθοσιωμένα
μόλις μακρυνὰ σὲ ξάνοιζαν, μ' ἀνέκφραστο καμάρι
στὸ χῶμα τους ξεφύτρωσε, Ἐλευθεριάς χορτάρι.....
Ἐλευθερία καὶ σκλαβιά ἢ μὰ στήν ἄλλη ἀγκάλη
ἐομίζανε τὰ δάκρυά τους, καὶ φτιάσαν θάλασσα ἄλλη
ἀπ' τὸ θερμὸ τὸ κῆμα τους, ἀπάνον νὰ περάσης
καὶ δοξασμένος νικητής, στήν ἀγκάλιά τους φτάσης....
Στὴ σκλαβωμένη τῶν Παρθῶν, καὶ ἐρημωμένη ἔραχη
μόλις σ' ἀντίκρινε μακρυνὰ, ἢ δόξα τῆς μονάχη

ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ἀπὸ τὸ χῶμα ἐοκίρτησε, καὶ μὲ κρυφὴ τρομάρα
ἤλθε καὶ σ' ἐομίξε γλυκὰ μ' ἀνέκφραστη λαχτάρα
καὶ σοῦπε, τὸ στεφάνι ἐκεῖ, ἀπὸ ἕλιγα χορτάρια
ποῦ τόπλεξε μονάχη τῆς, γιὰ κειὰ τὰ πολιάρια
σοῦ τὸ φορεῖ καὶ σέβανε, μ' εὐγνωμοσύνης δάκρυ
καὶ σοῦ φωνόζει Ἐλευθεριά, ζήτω ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
χῶμα μου ἅγιο ἀθάνατο, ποῦ κλεῖς τὰ παλικάρια
Κανάρη, Διάκο, Μπότσαρη... ἀτρόμητα λιοντάρια
ἀπὸ τὸ τάφο μὰ στιγμὴ, βγάλε τὸ ξακουσμένο
τὸν ἴσκιό τοῦ Κανάρη μας, τὸ πολυδοξασμένο
Χάσου.... νὰ πῆ... στὸ βάρβαρο... βασιλεῖο συχαμένο!!
ποῦ ἔχεις μὲ τὸ αἷμα μας, τὸ χῶμα σου βαμένο.
τὰ ἄπιστα κανόνια σου, δὲν φτάνουν νὰ κτυποῦνε
δοῦσαι Χριστὸ καὶ Παναγιά, πιστεύουν προσκυνοῦνε
καὶ ἂν εἶχες μὲς τὸ Βόσπορο, μῆμα οὐλητὸ ἀνοιμένο
τὸ Πατριάρχη νὰ δεχθῆ, μὲ τὸ σκοινὶ πνιμένο
καὶ στὸ βυθὸ του εὐσηκᾶνε, τόσες ψυχὲς τὸ μῆμα
καὶ βάρβανε μὲ τὸ αἷμα τους, τὸ ματωμένο κῆμα
στὸ ἴδιο κῆμα εὐσηκᾶνε τὸ μῆμα σου ἀνοιμένο
καὶ ἀπὸ τὸ χάρτι ἐσβύσθημε Βασιλεῖο συχαμένο!! ..

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΗΣ

Η ΚΘΩΑ ΚΟΡΗ

Ἐκ τῶν γονέων τῆς ἐδιδάχθη πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν
Καὶ εἰς τὰ πάτρ' ἀνεξαιρέτως νὰ φέρη πάντοτε σεβασμόν.

Μίαν νύκτα όπου έκυνηγούσαμεν κρυφά, κατά τὸ σύνθημα, μέσα εἰς τὸ κτήμα τοῦ σέρ Θωμά Λούσι, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Στράφορδ, μᾶς συνέλαβον οἱ δασοφύλακες. Ἐπὶ κολούθησε συμπλοκή καὶ οἱ δασοφύλακες ἔφυγαν τῆς χρονιάς των. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτοὶ ἤσαν ἐν τῇ δικαίᾳ των, μᾶς κατήγγειλαν καὶ ἡ θέσις μᾶς ἔγεινε πολὺ ἀσχημῆ. Ὁ σέρ Θωμάς Λούσι ἐνεργούσε λυσσώδως ἐναντίον μᾶς καὶ ὁ δικηγόρος μου, ὅστις κατὰ βάρτος ἦτο κηλὸς ἄνθρωπος, ἦλθε καὶ μὲ εἰδοποίησεν, ὅτι καλὰ θὰ ἔκκμηνα νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Στράφορδ. Ἐνῶ δ' ἐγὼ ἐπροσπαθοῦσα νὰ φέρω ἀντιρρήσεις εἰς αὐτὸ τὸ ἀπειρωσμένον διάβημα, ἐφάνησαν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ δρόμου οἱ χωροφύλακες όπου ἤρχοντο εἰς τὸ πατρικὸν μου σπίτι. Ὁ δικηγόρος εἶχε δίκαιον· δὲν ἔπρεπε νὰ χάνω καιρὸν. Ἐπῆρα ἕνα ρεβδί διὰ τὸν δρόμον καὶ τὰ ὀλίγα χρήματ' όπου εὕρισκοντο εἰς τὸ σπῆτι μᾶς καὶ ἐνῶ αὐτοὶ όπου ἤρχοντο νὰ με συλλάβουν ἐχτυποῦσαν εἰς τὴν θύραν τοῦ δρόμου, ἐγὼ ἐπήδησα ἀπὸ τὸν τοίχον τοῦ κήπου καὶ εὗρέθηκα εἰς τὴν ἐξοχὴν. Πρὸ καιροῦ εἶχα ἤδη συνηθίσαι νὰ θεωρῶ τὸν κόσμον ὀλόκληρον ὡς ἰδιοκτησίαν μου· ἐβάδιζα λοιπὸν ἀσκόπως πρὸς τὰ ἔμπρος. Μετὰ μίαν ὥραν εὗρέθην εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Λονδίνου· εἶχα τὴν ἔμπνευσιν νὰ τὴν ἀκολουθήσω καὶ σήμερον τὸ πρῶτ' ἔφθασα εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἀφοῦ ἐτριγύρισκα ἀσκόπως ἐπὶ δύο ὥρας εἰς τοὺς δρόμους, εὗρέθην εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ πανδοχείου τοῦ Ἐρυθροῦ Ταύρου. Ἐμβῆκα μέσα, ἔδωκα, ἐλπίζων πάντοτε εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν τελευταίαν μου δεκάραν, διὰ νὰ ἰδῶ τὸ θέαμα. Ἐφ' ὅσον διήρχει ἡ παράστασις, δὲν ἐπεινοῦσα· ἀλλὰ τῶρα όπου ἐτελείωσεν,

αἰσθάνομαι, ὅτι καὶ τὸ βαλάντιόν μου καὶ τὸ στομάχι μου εἶναι ἀδειανά. Θέλω ὅμως νὰ κερδήσω ἐντίμως τὸ ψωμί μου καὶ διὰ τοῦτο ἦλθ' ἐν σᾶς ζητήσω νὰ μὲ προσλάβετε εἰς τὸν θιασόν· σας.

— Ἄλλὰ, παιδάκι μου, εἶπεν ὁ θιασάρχης, συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς παρησίας του, διὰ νὰ παρασταίης δράματα, πρέπει νὰ σπουδάσῃς.

— Ὅθ' σπουδάσω.

— Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ, όπου δὲν θὰ ἠμπορῆς νὰ παριστάνης;...

— Ὅθ' ἴσως κάμνω κάθε δουλειά, όπου εἴπω εὐχαρίστως. Σκεφθῆτε εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς χρησιμεύσω.

— Μὰς λείπει ἕνας δεύτερος ὑποβολεύς.

— Πολὺ καλά.

— Ὅθ' ἀναλάβῃς ταυτοχρόνως νὰ εἰδοποιῆς τοὺς ἠθοποιούς, ὅτι εἶναι ἡ σειρά των νὰ ἔμβουν εἰς τὴν σκηνήν,

— Ἐξαίρετα.

— Ἐπειτα ἀφοῦ μαθητεύσῃς καὶ μελετήσῃς κάμποσον καιρὸν — καὶ αὐτὸ θὰ σοῦ εἶναι εὐκολον, διότι θὰ ἔχῃς τὰ παραδείγματα μπροστὰ στὰ μάτια σου — θ' ἀρχίσῃς νὰ παριστάνης καὶ σύ.

— Σὺμφωνοί.

— Ὡς πρὸς τὸν μισθόν...

— Ὅθ' μὲ τρέφῃς, θὰ μὲ ἐνδύνης καὶ κάπου κάπου θὰ μοῦ δίνῃς λίγα λεπτὰ, διὰ νὰ παίζω κύβους με τοὺς συντρόφους μου καὶ νὰ πίνω κανένα ποτῆρι μπύρα.

— Ἀς εἶναι! Καὶ πῶς ὀνομάζεσαι;

— Γουλιέλμος Σαϊζπῆρος.

(Ἐκ τῶν τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ)

Εἰς τὸ ΝΕΟΣΚΑΦΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΗΗΜΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑ

Ἐγειρες καὶ σὺ λιβέντη τὸ κεφάλι μετ' τὴν δάφνην,
Σ' ἔκρυψε τὸ χῶμα τῶρα καὶ τῆς χειμονιάς ἡ πάχνη.
Δὲν ἠμύρεςες τὸ χάρο νὰ νικήσῃς. . . νικητή!
Τῆς πατρίδος σὺ καμάρι τῆς πατρίδος σὺ τιμῆ.

Σ' τῆ Στοκχόλμῃ ποῦ ἡ δόξα, σ' ἔστειψε μετ' περηφάνεια
Ποῖός νὰ τῶλεγε ὁ χάρος, πικρὰ σοῦ, πλεκε στεφάνεια. . .
Ἡ πατρίς σου θὰ σὲ κλαίῃ δοξασιμένο μαῖς παιδί
Εἰς τὸ ἔλαφρό σου χῶμα δάφνης ρίπτομεν κλαδί.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ

— Ἠνίοχε, εἶπον, ἀνάκοψε τὴν ταχύτητα.
Ἄς βαδίῃ τὸ δχημα ὅσον εἶνε δυνατόν βραδύτερον.

Πράγματι οἱ ὄραοὶ καταμέλανες ἵπποι ἐυρον βραδέως ἤδη τὸ κομπὸν κουπέ. — Διὰ τὴν ἐζήτησα τὸ δχημα νὰ βαδίῃ βραδέως; Διὰ νὰ ἀπολαύσω ἐπιπερισσότερον τὴν ματαιοδοξίαν μου. Ἥσαν ἄξιον τὴν ἐπιτελή ἀπόλαυσιν τοῦ πλούτου, ὅταν ἐβλεπον νὰ κύπτουν οἱ βαδίζοντες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἄνθρωποι, ἡ καὶ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἐνόπιον τῶν ὁποίων διηρχόμην, διὰ νὰ ἴδουν ποῖος ἐκάθητο εἰς τὰ πλοῖα ἡμεῶν.

Ἐπῆρχον τινές, ὄλιγες ἐσκότιας, ἐνεκα τῆς περιεργείας των. Ὡ! τοῦτο ἦτο ἀρρητος ἐμφροσύνη δι' ἐμέ. Ὅποια δὲ εὐτυχία νὰ εἶμαι ἐγὼ ἡ αἰτία τῆς περιεργείας ἐκείνης. Νὰ προσελκύνω ἐπ' ἐμοῦ τόσα βλέμματα θαυμασμοῦ καὶ ζηλοτυπίας βεβαίως ἀκόμη! Νὰ αἰσθάνομαι ἐμαυτὴν, ἐφ' ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνευζίντων πρὸς ἐμέ, ἀπερέχουσαν, θαυσιώνουσαν, καταπλήσοσαν. Ἐξηπλώθην ἀκόμη ἀνειτώτερον ἐπὶ τῶν μεταξωτῶν προσκεφαλαίων καὶ ἐβύθισα τοὺς πόδας μου τοὺς μετ' ἀπὸ τοὺς ἀσφάλτους ἐπενδεδυμένους εἰς τὸν μικρὸν περικὸν τάπητα. Καθ' ὅσον ἠδυνήθην νὰ ἐνοήσω τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐπήρξα τελείως εὐτυχῆς. Οὐδεμίαν ἀδιάκριτος σκέψις μετ' ἀπέσα τῆς... μακαριότητός μου, διότι κάθε περισπασμὸς ἐν μέσῳ τῆς ἀπολάουσεως αὐτῆς ἐξηφανίζετο μέσα εἰς τοὺς κληνοὺς τῆς ματαιοδοξίας μου. Καὶ διηρχόμην, διηρχόμην ὅλον σκορπίζουσα γύρω τὴν κατάπληξιν καὶ τὸ θάμβος, τὸ ὁποῖον σκορπίζει ὁ κραταιὸς πλοῦτος. Ὁ πλοῦτος, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε εὐκατοφρόνητος. Ποσὸς μὴ τὸ νομίζετε. Παρηγορεῖται τις μετ' τὴν ιδέαν, ὅτι ὁ πλοῦτος δὲν φέρει εὐτυχίαν καὶ συμφωνεὶ πληρέστατα Ἄλλὰ! Ὑπάρχει βλέπετε, εἰς κάθε γνάμην καὶ εἰς ἐκάστην περιστάσιν ἐν ἀλλὰ, καὶ τὸ ἀλλὰ ἐν τῇ προκειμένῃ εἶνε ὅτι ἐκφέρει τις γνάμην, τὴν ὁποῖαν ἐνδομύχως οὐδὲν παραδέχεται. Ἄλλως τε παρηγορεῖ αὐτὸς λαυτὸν εὐχάριστο μένος εἰς μίαν ἀπαιτήτην φιλοσοφικὴν θεωρίαν. Ἐσκεπτόμην ὅλα αὐτὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὰ εὐρισκα πολὺ ὄραθ. Αἰφνης εἰς τὴν καμπὴν μᾶς ὁδοῦ τὸ κουπέ ἐσαύθη ἀποτόμως. Ἐξύπνησα ὡς ἐξ ὀνείρου. Μερικαὶ ἀγωνιώδεις κραυγαὶ ἠκούσθησαν, ὁ ἠνίοχος κατήλθεν ἀμέσως καὶ οἱ διαβάται ὅλοι προσέτρεξαν. Ἐκπυρὰν ἐντρομος. Δύο μικρὰ παιδία ἔχον παρασφραγῆσθαι ἐπὶ τοὺς τροχοὺς. Ἦσαν ῥακένδυτα, βρωμερά, κάτωχα. Αἶμα ἔρρεεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑνός, ἐνῶ τὸ ἄλλο ἦτο μόνον ἐλαφρῶς πληγωμένον. Ἦσαν ἄδριστον πικρίαν καὶ μοὶ ἐφάνη, ὅτι οἱ παρευρεθέντες ἐκεῖ μοῦ ἔρριπαν βλέμμα πλή-

ρες μίσους. Ὁ τύπος τοῦ ἐπαίτου, τὸν ὁποῖον συναντᾷτε εἰς ἕκαστον βήμα σας δὲν ἔλειπεν. Ἦτο εἰς γέρον σχεδόν, μὴ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἐφαινοῦτο, δὲν δὲν ἦσαν ἰδικὰ του. Μὲ ἀργίαν γενειάδα, μὲ κόμην ἡμίλευκον. Προσῆλωσε τὸ βλέμμα του ἐπάνω μου καὶ ἔλεγεν ὑποκάπως: — Στὰ πλοῦτη τους καὶ στὰ καλὰ τους! Ἄς σκοτώθουν τὸν πτωχόν. Τί ἀνάγκη ἔχουν αὐτοὶ. Ἐμεῖς εἴμεθα καθάρματα ποῦ δέξιζομαι μὴ κλωταί. Ζοῦμαι ἐμεῖς μέσα στὴν δυστυχίαν γὰρ νὰ ἔχετε τὸ χρῆμα ἐσεῖς. Εἶνε δικό μας τὸ χρῆμα αὐτό! Δυστυχισμένοι! τὸ κλέπτετε ἀπὸ μᾶς!»

Ἦσαν ἄξιον τὴν πικρίαν τῶν λόγων αὐτῶν, ὅλον τὸ παράπονον τοῦ γρηγοῦ ἐπαίτου Ἦδη ἠσθάνομην ἐν ἐαυτῇ καταπεσοῦσαν τὴν ματαιοδοξίαν μου ὅλην. Ἐνδομύχως ἡ καρδιά μου εἶχε θλιβῆ, ἡ ψυχὴ μου ἔκλαιε. Ὁ οἰκτις διὰ τὰ πτωχὰ ἐκείνα μικρὰ πλάσματα μετ' ἀνεκλήσειεν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἠνίοχος ἀνῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἔσυρε τὰ ἤρτια. Οἱ ἵπποι ἔτρεχον πλέον ταχύτητα, ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ διέτρεχον ἀστραπιαίως τὸ ἔδαφος. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πλακοστρώτου, καὶ τῶν ῥυθμικῶν ποδοβολητῶν τῶν ὄρατων ἀραβικῶν μου ἵππων ἀτήχει ἀκόμη εἰς τὰ ὄτα μου ἐπίμονος, ὡς ἐξυπνοῦσα βεβαρμένη συνείδησις, ἡ φωνὴ τοῦ ἐπαίτου ἐκείνου, «Εἶνε δικό μας τὸ χρῆμα αὐτό! Δυστυχισμένοι! τὸ κλέπτετε ἀπὸ μᾶς!»

Ἡ κεφαλὴ μου ἐκλινεν ἐπὶ τὸ βάρος τῶν σκέψεών μου. Ἦσαν ἄξιον τὴν πικρὰς τὰς τύψεις τῆς φιλοτιμίας μου, δοριμίας ὡς τὰ παράπονα τῶν δυσμοίρων ἐκείνων πλασμάτων τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης. Δύο θορμὰ δάκρυα ἐκύλισαν, ἀδυνασθῆτως ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἔδρον τὸν πλοῦτον ἀπαίσιον καὶ φορικάλον, ὅταν δὲν καταγράφεται ἀπὸ τὸ γλυκὸν μῆδιμα μᾶς εὐεργετηθείσης ὑπάρξεως!

Παρήλθον μῆνες τινές. Σήμερον εἶνε ἡ ἐορτὴ μου. Ἐλαβα τὴν γλυκεῖαν εὐχαρίστησιν νὰ δεχθῶ δῶρα. Εἶνε μίαν ἐκπληξιν πολὺ εὐχάριστος. Πιστεύω νὰ συμφωνήτε. Ἄλλὰ δὲν βλέπω εἰς τὰ ἐνθῆμα τῶν φίλων μου ὅτι πρᾶγμα τι ζητῶ. Τὸ βλέμμα μου εἶνε προσηλωμένον εἰς μίαν μικρὰν ἀνθοδόμην ἀφανῆ ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων μυροβόλων. Εἰς ἕκαστον πέταλον τῶν ἀνθῶν τῆς αἰσθάνομαι πλανωμένην καὶ μίαν εἰλικρινῆ καὶ ἀθῶαν εὐχήν. Εἶνε τῶν δύο μου προστατευόμενων μικρῶν, τὰ ὁποῖα ἡ θεία Πρόνοια ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΖΩΑ ΑΛΗΘΗ ΒΑΡΟΜΕΤΡΑ

Η βδέλλα και η γάτα προγνωστικά των καιρικών μεταβολών.

Θέλετε να έχετε εύθνην και ασφαλές βαρόμετρον; Λάβετε μίαν βδέλλαν και κλείσατέ την εντός μεγάλου ύκλινου δοχείου...

Επίσης είναι πηχοσμίως γνωσται αι μετεωρολογικαι ιδιότητες της γάτας. Οστις δε έλαβε τον κόπον να παρατηρήση το ζῳον...

Τα πρόβατα προαισθάνονται την καταιγίδα

Τα πρόβατα προβλέπουν η καλλίτερα προαισθάνονται την καταιγίδα. Ίδου τί γράφει περί της μυστηριώδους ταύτης προαισθήσεως διάσημος Γάλλος ζωολόγος :

«Ήνε πρωία, ο καιρός είναι ώρατος, ο ήλιος λάμπων προμηνύει θαυμασίαν ημέραν. Το ποίμνιον είναι εκεί, ειρηνικόν, ζητούν ανά μέσον τών θάμνων την ισχνήν τροφήν του...

δέποτε διαρκεί επί πολύ, ο βοσικός το γνωρίζει και διά τοῦτο οὔτε ανήσυχει, οὔτε έπεμβαίνει. Τῷ οντι μετ' ὀλίγον η γαλήνη αποκαθίσταται...

ΣΤΟ 1913

Ακουσε Χρόνε... Έσὸν ὀπού γεννέσαι μέσα σ' ὄβιδες και κρότους κανονίωνε, ποῦ τὸ σκληρό τους βόλι έχει μαράδες να κλαίνε τὸ χαϊμὸ τόσοι παιδιῶνε!! ...

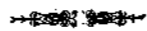
Αφησε τέτοιον ὄσχημο παιγνίδι ὀπού στοιχίζει αἷμα... και σὸ τὸ χῶμα τόσοις λεβέντες θάφτει, ποῦ τοὺς κλαίνε και οἱ λάκκοι, ποῦ τοὺς ἔχουνε ἄκόμα!! ... Κατάργησε σπαθιά, κανόνια, ὄβιδες και ἔδρες ἄλλο τρόπο να ταιριάζη τὸ δίκιο του καθένος να τὸ βροσκή, χωρὶς τόσοις λεβέντες να θυσιάζη!! ...

Ο λυτριωτὴς σὴν ἄγια διδαχὴ του τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη ἔχει διδάξει δὲν εἶπε δι πρέπει γὰ μὴ ἰδέα ὁ ἕνας τὸν ἄλλονε να σφάζη ... Τὸν Ἀπόστολο τὸν Πέτρο δταν τὸν εἶδε τὸ μαχαῖρι ἀπ' τὴν θῆμη να τραβῆ Πέτρο, τοῦ εἶπε ... «Εκεῖνος ὄπον σφάζει ἀπ' τὸ ἴδιο τὸ μαχαῖρι δὲ να πάη ... »

Γι' αὐτὸ, ἐντυχιωμένο Δεκατρία ἔδρες ἄλλο τρόπο να ταιριάζη τὸ δίκιο του καθένος να τὸ βροσκή χ ρὶς τόσοις λεβέντες να θυσιάζη!! ...

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον :

- Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι ;
- Ἀπὸ τὸν Ζωολογικὸν Κήπον.
- Πῶς !... και σὲ ἀφῆσαν να βγῆς ;

Περικέτεια ἀφηρημένου.

Ο νεαρός δανδῆς ἡμέραν τινα βροχεράν στέκεται ἐνώπιον στίλβωτοῦ και τοποθετεῖ τὸν ένα του πόδα ἐπὶ τοῦ κιβωτίου του, ξεδιπλώνει τὴν ἐφημερίδα του και βυθίζεται εἰς ἀνάγνωσιν. Ἄφου ἐτελείωσεν ἢ στίλβωσις, καταβιβάζει τὸ πόδι και χωρὶς να τὸ ἐνοήση, τὸ βυθίζει εἰς τὴν παρακαμμένην λάσπην. Μετὰ τὴν στίλβωσιν τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, καταβιβάζει τὸν πόδα, κυττάζει τὸν δεξιόν, τὸν βλέπει λασπωμένον και τὸν τοποθετεῖ ἐπὶ τοῦ κιβωτίου, ἐνῷ τὸ ἀριστερόν ὑφίσταται τὴν αὐτὴν τύχην. Καὶ ἐνῷ ὁ ἀφηρημένος διαβάσει, ἢ σκηρὴν ἐξακολουθεῖ και τὰ λασπωμένα ὑποδήματα διαδέχονται τὸ ἐν τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ κιβωτίου, ἕως ὅτου ὁ στίλβωτὴς λέγει : - Ἀφεντικὸ, ἐφθάσαμε σὴ μύμισον δραχμῇ θέλεις να ἐξακολουθῆσω ;

Λογαριασμὸς γεύματος παρατεθέντος εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐστιατορίου :

Table with 2 columns: Dish name and price. Items include Αριθμὸς δωματίου 17, Σοῦπαι 1 δραχ., Ψάρι 3, Ψητό 3, Φρούτα 1, Τὸ ὄλον 25 δραχ.

Μεταξὺ θιασοῦρου και συγγραφέως :

-Τί παράπονα ἔχετε ; Βλέπετε ὅτι τὸ ἔργον σας τὸ παίζομεν ! -Ναὶ, τὸ παίζετε κάθε φορὰ ποῦ δὲν παταὶ ψυχή εἰς τὸ θέατρον !

Ἡ σκηρὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

Ο πρόεδρος πρὸς τὸν κατηγορούμενον :

-Κατηγορούμενε, κατηγορεῖσαι ἐπὶ τριγαμίᾳ τι ἄπολογεῖσαι ; -Κύριε πρόεδρε, δτε ἐνυμφεῦθην διὰ πρώτην φορὰν, ὁ γάμος μου ἦτο νόμιμος· δταν ἐνυμφεῦθην διὰ δευτέραν φορὰν, ἐπειδὴ ἔξῃ ἀκόμη ἢ πρώτη μου σύζυγος, ὁ γάμος μου ἦτο ἄκυρος, δταν ἐνυμφεῦθην διὰ τρίτην φορὰν, ἢ δευτέρα δὲν ἐλογαριάζετο και ἐπομένως ὁ γάμος μου ἦτο νόμιμος ἐπίσης. Τὸ δικαστήριον μετὰ ὄρισμον σκέψιν κηρύσσει ἄθῶον τὸν κατηγορούμενον.

Πρὶν ἐξημεροσφη ἀκόμη, ὁ χωρὶκὸς ἀφηνισθεῖς εἰς τὴν καλύβην του ἐξυπαρῆ τὸν παρακοιμώμενον υἱόν του.

-Κώστα, σῦγε να ἰδῆς, τί καιρὸ κάμνει σήμερα. Ο Κώστας κοιμισμένος ἀκόμη, δὲν κινεῖται ἀπὸ τὴν θέσιν του, ἀλλὰ συρίζει προσκαλὼν τὸν σκύλον, ὅστις μένει ἔξω.

-Τί τὸν θέλεις τὸν σκύλον ; λέγει ὁ πατήρ του. Ἐγὼ σοῦ εἶπα να σηκωθῆς να ἰδῆς ἂν βρέξη.

-Μὰ δι' αὐτὸ φωνάζω τὸν σκύλον, να ἰδῶ ἂν εἶναι βρογμένος, θὰ πῆ πῶς βρέχει.

Παραδοξότατον ἄλλ' ἀληθέστατον· ἡ γλαυζὲν τῶν ἡλιθιωτέρων πτηνῶν, ὡρίσθη ὡς σύμβολον τῆς Σοφίας.

Ο Μπερντές τοῦ Καραγκιόζη εἶναι τὸ Πανόραμα τοῦ Κόσμου.

Τὰ ψευδώνυμα εἶναι εἰς μερικὸς ὅ, τι ἢ λεοντὴ εἰς τὸν γαῖδαρον τοῦ Δίαωπειοῦ μύθου.

Οἱ ἐξημημένοι και κοῦφοι κρατοῦν τὰ μάτια τους τεντωμένα.

Ἄσα καρδιὰ δὲσκολα σπύζουν, εἶναι τὰ μᾶλλον κακὸζυμα, ὅπως οἱ ἄνδρες.

Ἐλεγέ τις :

- Ἡ διαφορὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς διηρικῆς ἐποχῆς και τῆς σημερινῆς εἶναι, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ἤθελαν να κατῳγωνται ἐκ Θεῶν και ἡμιθέων, ἡμεῖς δ' ἐκ τῶν πιθήκων.

Πολλάκις ὁ κυτῶν χαμηλὰ διερευνεῖ τὰ ὕψη και ὁ παρατηρῶν ὕψηλὰ σκοντάπτει.

Μὴ βιάζεσθε εἰς τὰς ἐκφράσεις σας ἄπέναντι ἀνδρῶν και σπεύδετε ἄπέναντι γυναικῶν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Διὰ τοὺς ἀρουραίους.

Οἱ Ἀμερικανοὶ μεταχειρίζονται σήμερα διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρουραίων εἰδικὴν τινά και δραστηκιωτάτην σκευασίαν, ἣν ὀνομάζουσι Rat—Corn. Ἡ σκευασία αὕτη ἀναμιγνύεται εὐκόλως με οἶονδῆποτε δόλωμα ἀρέσκον εἰς τοὺς ἀρουραίους.

Τὸ Rat—Corn εἰσαγόμενον εἰς τὸ στομάχον τῶν ἀρουραίων, διαποτίζει ὄλους τοὺς ἰστούς τοῦ φυχόντος αὐτὸ μῶς, τοὺς ὀποίους ἐντελῶς ζυραίνει και ἀπολιθώνει,

Τὸ Rat—Corn εἶναι ἀβλαβὲς εἰς τὸν ἀνθρώπου, ἵππου, γαλήν, κῦνα, ὄρνιθα κτλ. και μόνον εἰς τὰ τρωκτικὰ τρώγοντα αὐτὸ ἀπλήστως εἶναι θανατηφόρον.

Τὸ Rat—Corn ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῶν γεωργῶν τῆς Ἀφρικῆς ὡς τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸν μέσον πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ἀρουραίων. Ἀποδείξις δὲ τούτου ἡ μεγάλη αὐτοῦ κατανώλισις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

35. *Αίνιγμα.*

Μ' Ἀπόστολον, μ' ἐπίγραμμα
καὶ σύνθετον μαζύ,
Εἰς τῶν ἀρχαίων ποιητῶν
γνωστός σου ἀναξή

36. *Αίνιγμα.*

Ἄν νήσον τοῦ Αἰγαίου
τῆς κόψης τὸ κεφάλι
Καὶ ἄλλη πάλιν νήσος,
ἐκεῖ θά ξεπροβάλη.

37. *Φωνηεντόλιπον*
φλπν—νττς—γρτς—νπς

38. *Φύρδην—Μιγδὴν*
Ρσβολ—Ξυο

39. *Γρίφος.*

Η
Ψ ΑΙ νέε ΑΑ τ ὄμια

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
17ου ΤΕΥΧΟΥΣ

31. Θράσος - Θάσος
32. Θέτις - Θέμις
33. Ἡ Κρήσα - Κρήσα Τὸ μέτωπον (μὲ τό-
πον) Ἡ Ἡώς (ἰδός)
34. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Η. Σύνον, Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—
Κ. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Πανόραμα καὶ τόμοι ἐστάλη-
σαν, γρήματα ἐλήφθησαν.—Ο. Κ. Βερδιάνοσαν. Ἐ-
πιστολὴ καὶ γρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—
Ν. Κ. Νισί. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν.
Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Π. Ζ. Μασσαλίαν. Συν-
δρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Κ. Δ. Πέ-
θυμον. Ἐπιστολὴ ἐπὶ τέλος ἀφίκετο. Εὐχαριστοῦ-
μεν. Ἐγράψαμεν.—Ν. Κ. Αἰκατερινουσίαν. Σᾶς ἀπην-
τήσαμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Π. Ρ. Βερ-
διάνοσαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη Σᾶς ἀπηντήσαμεν. Ἐχει
καλῶς.—Ι. Ν. Ρ. Γαλάσιον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ
σᾶς εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Β. Μερσίην. Ἀπαροῦμεν
διὰ γραφόμενά σας, ταχυδρομικῶς σᾶς ἀπηντήσαμεν,
ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Α. Α. Ἀλεξάνδρειαν. Δελ-
τάριον ἐλήφθη, ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστάλη, ἔ-
χει καλῶς ὡς γράφετε.—Ι. Α. Β. Μόσχον. Ἐπιστο-
λὴ καὶ γρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ,
γράφωμεν καὶ ταχυδρομικῶς.

Ἀγοράζω εἰς καλὰς τιμὰς γραμμα-
τόσημα Ἑλληνικά, Κρητικά, τῆς Ἀ-
νατολῆς, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ὡς
καὶ τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν.

Δίδω δὲ εἰς ἀνταλλάξιν ἐξαιρετὰ ὠρολόγια
παντὸς εἶδους, εἰκονογραφημένα δελτάρια, al-
bum, κτλ. Ἰκανοποιήσεις ἀπολύτως ῥηγυνημένη.
Ζητήσατε κατάλογόν μου ἀντάλλαγῆς καὶ τι-
μολόγιον τῶν τιμῶν.

Διεύθυνσις V. S. Eram Asnières Paris

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1913

Κ. ΣΚΟΚΟΥ

Ἐξεδόθη πλούσιον εἰς ὕλην ἐνδιαφέρουσαν
καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας καλλιτεχνικάς. Ἡ
Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν παντὶ προκποστέλλοντι τὸ τίμημα,
ἥτοι φρ. 6 ἐλεύθερον τάχ. τελῶν.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΒΡΕΤΟΥ

Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ τὸ κάλλιστον ταῦτο
Ἡμερολόγιον, πλούσιον ὡσούτως εἰς ὕλην εἰ-
κόνας καὶ παντοίας ἐνδιαφερούσας πληροφο-
ρίας καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ. τελῶν
παντὶ προκποστέλλοντι φρ. 3.

ΔΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΑΣ

Ἱερεῖς, Στρατιωτικοί, Δικασταί, Δικηγό-
ροι, Ἴατροί, Φοιτηταί.— Λάβετε τὸν κόπον
να διέλθετε ἀπὸ τὸ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΒΙ-
ΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Σάρ-
δου (Ὅδος ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ἀριθ. 11), καὶ
θὰ γρηπτευθῆτε ἀπὸ τὸ τέλειον γοῦστο καὶ τὴν
μοναδικὴν φθήμεν καθε ἐργασίας.—Εἰδικότης
διὰ ΧΑΡΤΑΣ εἰς βιβλιάρια τῆς τσέπης καὶ
μῆ. Τελειότης ἐκτελέσεως διὰ Μουσικά
Τεμάχια, Μία μόνη ἐπίσκεψις θὰ σας πείσῃ.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ μὲ
ἐκλεκτὰ πάντοτε προγράμματα καὶ σκηνὰς
τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἐνδιαφερούσας

ΖΗΤΕΙΤΕ

ΤΟ ΚΟΝΙΑΚ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΙΝΩΝ

ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ